

Totuuden Kuningas Joh. 18:28-19:16

28. Juutalaiset veivät Jeesuksen Kaifaksen luota maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. He eivät itse menneet sisälle palatsiin, **etteivät saastuisi** vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.

29. Niin Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: "Mikä syytös teillä on tätä miestä vastaan?"

30. He vastasivat: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme kai olisi luovuttaneet häntä sinulle."

31. Pilatus sanoi heille: "Pitäkää itse hänet ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan." Juutalaiset sanoivat: "Meidän ei ole lupa tappa ketään."

32. Näin tapahtui, jotta **toteutuisi Jeesuksen sana**, jonka hän oli puhunut ilmaistessaan, millä tavalla hän kuolisi.

33. Silloin Pilatus meni takaisin palatsiin, kutsui Jeesuksen luokseen ja kysyi häneltä: "**Oletko sinä juutalaisten kuningas?**"

34. Jeesus vastasi: "Sanotko tämän omana ajatuksenasi, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"

35. Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle. Mitä olet tehnyt?"

36. Jeesus vastasi: "**Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta.** Jos kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Minun kuninkuuteni ei kuitenkaan ole täältä."

37. Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Itse sinä sanot, että **minä olen kuningas.** Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että **to-distaisin totuuden puolesta.** Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."

38. "Mikä on totuus?" Pilatus kysyi häneltä. Sen sanottuaan Pilatus meni taas juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänestä mitään syytä."

39. Mutta tapana on, että minä pääsiäisenä päästän teille yhden vangin vapaaksi. Tahdoteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"

40. Niin he huusivat takaisin: "Ei häntä vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli rosvo.

19:1. Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen.

2. Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuranpunaisen viitan.

3. Toinen toisensa jälkeen he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: "Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!" ja löivät häntä kasvoihin.

4. Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: "Katsokaa, minä tuon hänet ulos, jotta tietäisitte, etten löydä hänestä mitään syytä."

5. Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään. Pilatus sanoi heille: "**Katso, ihminen!**"

6. Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, he huusivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Mutta Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä."

7. Juutalaiset vastasivat: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen on kuoltava, koska hän on **tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi.**"

8. Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi vielä enemmän.

9. Hän meni taas sisälle palatsiin ja kysyi Jeesukselta: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.

10. Niin Pilatus sanoi Jeesukselle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa ja valta ristiinnaulita sinut?"

11. Jeesus vastasi: "**Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.** Siksi sen synty on suurempi, joka luovutti minut sinulle."

12. Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet vapaaksi. Mutta juutalaiset huusivat: "Jos vapautat hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan."

13. Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja asettui tuomarinistuimelle, paikkaan, jonka nimi on Kivipiha, hepreaksi Gabata.

14. Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Pilatus sanoi juutalaisille: "Katsokaa, teidän kuninkaanne!"

15. Mutta he huusivat: "Vie pois! Vie pois! **Ristiinnaulitse hänet!**" Pilatus sanoi heille: "Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "**Ei meillä ole kuningasta vaan keisari.**"

16. Silloin Pilatus luovutti hänet heille ristiinnaulittavaksi, ja sotilaat veivät Jeesuksen mukanaan.

Kuninkaan tie

Mitä Sinulle merkitsee, että Jeesus on Kuningas? Millä tavalla Jeesus hallitsee omiaan tänään? Mitä Sinä teet, kun tiedät totuuden ja sinua painostetaan toimimaan vastoin sitä? Miksi Jeesus suostui tuomittavaksi syyttömänä?

Pilatuksen edessä

Vaikka Johannes mainitsee, että Hannaan luota Jeesus vietiin Kaifaan luo, hän sivuuttaa täysin Kaifaan ja Sanhedrinin, korkeimman neuvoston, edessä tapahtuneet tutkimukset ja kuoleman tuomion julistamisen. Hän jatkaa vasta siitä, kun Jeesus lähetettiin Pilatuksen eteen:

"He veivät Jeesuksen Kaifaan luota maaherran palatsiin."

Kertomuksen tapahtumapaikka on Praetorium, joka toimi Pilatuksen virka-asuntona ja jossa oikeuden istunnot pidettiin. Jakso jakautuu seitsemään osaan, joissa tapahtumasarja etenee vuorotellen Praetoriumin sisällä ja sen ulkopuolella.

Koko kertomus keskittyy Jeesukseen ja Pilatukseen ylipappien, kansan johtajien ja kansanjoukon toimiessa taustana. Näemme, miten ei-juutalainen maailma, jota Pilatus edustaa, kohtasi tässä Jeesuksen. Pilatus oli Rooman maailmanvallan ruumiillistuma, koko sen valta ja majesteetti oli puettu häneen, kun hän toimi sen toimeenpanijana.

Kuulustelujen keskeinen kysymys oli Jeesuksen kuninkuus. Kaikki pyöri tämän suuren aiheen ympärillä. Kolme kertaa Pilatus jätti kansanjoukon taakseen, vei Jeesuksen talon sisään ja kohtasi kahden kesken Jeesuksen. Kuulustelut Hannaan ja Kaifaan edessä ja uskonnollisen tuomioistuimen Sanhedrinin kuolemantuomio oli lausuttu. Nyt oltiin maallisen, siviilioikeuden ja hallintovallan edessä.

Virallinen syytöksen kuuntelu 18:28-32

Jeesus tuotiin Pilatuksen eteen, mutta papit ja kansan johtomiehet *"eivät itse menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan voisivat syödä pääsiäisaterian."*

Jeesus oli puhunut hyttynen siivilöimisestä ja kamelin nielemisestä. Juuri niin he menettelivät.

Meidänkin tulee tutkia itseämme, ettemme keskittymällä pikkuasioihin menettäisi näkyvistämme todellisia syntejämme: itsekkyyttämme, laiminlyöntejämme ja ylpeyttämme, kääntymistämme pois Herran luota.

Pilatus tuli siksi ulos ja esitti kysymyksensä laillisessa muodossa:

"Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?"

Pilatus edusti korkeinta oikeusistuinta, viimeistä johon Rooman valtakunnassa saattoi vedota.

Pilatuksen kysymys oli sisällöltään asianmukainen, mutta sävy, jolla se esitettiin näky siitä reaktiosta, jonka se herätti:

"Jos tämä ei olisi pahantekijä, me emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi."

Mitä he oikein tarkoittivat? Olihan Pilatuksella toki oikeus esittää kysymys, aivan asiaan kuuluva sellainen. Heidän vastauksensa kohdistui Pilatuksen äänensävyyn, joka oli loppuun asti halveksiva ja pilkallinen. On kuin hän olisi sanonut:

"Mitä nyt taas? Minkä ihmeen syytöksen kanssa te nyt tuotte tämän Miehen? Mitä tämä oikein tarkoittaa?"

Pilatus ei ollut vielä kohdannut kasvokkain Jeesusta, mutta tuollaisessa hengessä hän oli, kun joutui kohtaamaan joukon. Pilatus oli kylmä roomalainen maaherra, merkittävä persoonallisuus, vapautettu orja, joka oli päässyt vaikutusvaltaiseen asemaan keisarin

äidin ja vaimon tuella. Hän oli kärsimätön ja kyllästynyt ylipappeihin, johtajiin ja juutalaiseen kansanjoukkoon. Siksi nämä vastasivat vihaisesti:

"Jos tämä ei olisi pahantekijä, me emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi."

Jeesus otti meidän syntimme kantaakseen, siksi hänet luettiin pahantekijäksi Jumalan suunnitelman mukaisesti: *"Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu."*

Siksi Pilatus vastasi:

"Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan."

Hän siis kieltäytyi ottamasta tapausta syyteharkintaan ja oikeuskäsittelyyn.

Siihen juutalaiset sanoivat:

"Meidän ei ole lupa tappaa ketään."

Pilatus tajusi tästä, että tilanne olikin vakavampi kuin hän oli kuvitellut. Hän ymmärsi heti, etteivät juutalaiset suinkaan halunneet tuoda Jeesusta oikeuden eteen tutkittavaksi, vaan että he olivat jo tuominneet Hänet kuolemaan ja halusivat vain oman tuomionsa toimeenpanoa. He eivät olisi tuoneet Jeesusta lainkaan hänen eteensä, ellei Rooma olisi ollut riistänyt heiltä kuolemantuomion toimeenpano-oikeutta. He olivat edenneet asioissa niin pitkälle kuin mahdollista. He olivat suorittaneet tutkinnan Hannan ja Kaifaan edessä ja Sanhedrin oli julistanut kuolemantuomion. Enää he tarvitsivat Pilatuksen hyväksynnän voidakseen panna tuomion täytäntöön.

Jeesuksen kuninkuus 18:33-38a

Jeesus vietiin sisälle kansan jäädessä ulos odottamaan:

"Pilatus meni taas sisälle palatsiin, kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: 'Oletko sinä juutalaisten kuningas?'"

Kysymys oli kuulustelusta, mutta kreikan kielessä lauseen korostus on mielenkiintoinen. Paino on sanalla "**sinä**". Sanatarkasti Pilatus sanoi: "Sinäkö olet juutalaisten kuningas?" Ilmeisellä tavalla Pilatus siis tiesi juutalaisten syyttävän Jeesusta juuri tästä asiasta, vaikka hän olikin esittänyt heille virallisen kysymyksen syytteen sisällöstä. Kaikki neljä evankelistaa todistavat yhtäpitävästi, että Pilatuksen ensimmäinen kysymys Jeesukselle koski juuri Hänen kuninkuuttaan. Pilatuksen kysymys sisälsi annoksen ivaa.

"Jeesus vastasi: 'Itsestäsi sen sanot, vai ovatko muut sanoneet sen minusta?'"

Onko kysymyksesi vain toisten ajatusten kertaamista vai onko kysymys aidosti omaisi? Kysymyksellään Jeesus lähtikin tutkimaan syvältä Pilatuksen sydäntä. Pilatus huomasi yhtäkkiä olevansakin kasvokkain sellaisen henkilön ja persoonallisuuden kanssa, jollaista hän ei ollut koskaan aiemmin tavannut eikä tuntenut. Vihaisesti hän vastasi Jeesukselle:

"Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini."

Onko Jeesus sinulle Kuningas, joka saa päättää sinun elämäsi pienistä ja suurista asioista? Vai onko Hän sinulle Vapahtaja, jota tarvitset langettuasi synteihin? Hän on armollinen Vapahtaja, mutta haluaa olla myös koko elämäsi Valtias.

Sitten Pilatus sanoi jotain hämmästyttävää:

"Mitä olet tehnyt?"

Vaikka Pilatus oli esittänyt ensimmäisen kysymyksensä halveksuen ja vaikka Jeesuksen vastakysymys oli suututtanut häntä, niin silti tämä roomalainen tuomari esitti mitä

epätavallisimman kysymyksen vangille, joka oli hänen eteensä tuotu. Hän antoi Jeesukselle tilaisuuden selittää itse, miksi Hänet oli tuotu tuomittavaksi:

"Mitä olet tehnyt?"

Jeesus vastasi:

"Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Mutta minun valtakuntani ei ole täältä."

Merkillinen vastaus! Kun tuomari kysyi Häneltä, mistä Häntä syytettiin, mitä Hän oli tehnyt, Hän alkaakin kertoa tälle Rooman valtakunnan edustajalle Omasta valtakunnastaan. Kreikankielen korostus on sanoissa "Minun": Minun kuninkuuteni, minun palvelijana, minun valtakuntani.

*"Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Jos **minun** kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, **minun** palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Mutta **minun** valtakuntani ei ole täältä."*

Ilmaisu, jota Jeesus käytti opetuslapsistaan, on viitteellinen. Tämä on ainoa paikka Uudessa testamentissa, jossa Jeesuksen Kristuksen seuraajista käytetään sanaa *huperetes* palvelija. Sanan merkitsee palvelijaa, viran haltijaa, jolla on tunnustettu asema Kuningaskunnassa.

Oletko sinä Jeesuksen palvelija? Millä tavalla sinä voit tänään levittää Jeesuksen kuninkaallista valtaa tämän ajan keskellä?

Jeesus - Vanki seisomassa Pilatuksen Rooman valtakunnan ruumiillistuman edessä - puhuukin Kuninkaan äänellä. Hän ei vastaa kysymykseen, miksi Hän on vanki, vaan alkaa puhua omasta Valtakunnastaan. Hän kertoo tälle miehelle, jonka valta perustui puristettuun nyrkkiin, sotilaisiin, kohortteihin ja legiooniin, ettei Hänen valtakuntansa ollut tästä maailmasta. Sitä ei rakenneta maailman voimin eikä maailman menetelmin.

Saattaa ehkä kuulostaa siltä, että Jeesuksen vastauksella ei ollut mitään tekemistä Pilatuksen esittämän kysymyksen kanssa. Mutta asia ei ole niin. Jeesus osoitti Pilatukselle, että Hänen valtakuntansa oli silläkin hetkellä vallassa ja viime kädessä Pilatuksenkin olisi pakko taivuttaa päätöksensä Jumalan hallintavaltaan:

"Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta."

Pilatus sanoi Jeesukselle:

"Sinä siis kuitenkin olet kuningas?"

Myönnätkö siis, että olet Kuningas? Kysyin Sinulta, oletko juutalaisten kuningas, mutta et antanut minulle suoraa vastausta. Oletko lopultakin kuitenkin Kuningas?

Jeesus vastasi:

"Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas."

Jeesuksen väite ei jätä mitään epäselväksi. Hän on Kuningas. Mutta sitten Hän jatkoi selittämällä, millaista Hänen kuninkuutensa on luonteeltaan:

"Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuuntelee minun ääntäni."

Hänen valtakuntansa on totuuden valtakunta. Jeesus tuli todistamaan totuuden puolesta.

Jeesus kertoo oman ihmiseksi tulemisensa tarkoituksen, joulun salaisuuden, syyn. Jeesus on Totuus. Haluatko sinä kuunnella, millaisen totuuden Hän kertoo sinusta? Entä taivaallisen Isämme rakkaudesta?

Jos ja kun eräänä päivänä totuus pääsee valtaan tässä maailmassa, niin YK:lle eikä millekään muullekaan taholle jää enää mitään ongelmia ratkottavaksi. Paavali kuvaa tätä Jeesuksen todistusta totuudesta näin:

"Kaikki eläväksi tekevän Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatukselle esitti hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua: Noudata saamaasi ohjetta tahrattomasti ja moitteettomasti Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen asti." (1. Tim. 6:13-14)

Silloin Pilatus katsoi Jeesukseen ja sanoi:

"Mikä on totuus?"

Jeesuksen sana sattui Pilatuksen sydämeen. Hän oli kuullut sellaista, mitä hän ei ollut milloinkaan aiemmin kuullut. Hän tiesi paljonkin maallisesta vallasta, jossa voima ratkaisee. Mutta nyt hänen Vankinsa väitti olevansa Kuningas totuuden valtakunnassa. En usko, että Hänen kysymyksensä *"Mikä on totuus?"* olisi ollut pilailua, niin kuin jotkut ovat väittäneet ja ettei hän jäänyt odottamaan vastausta. Siinä mitä Pilatus tuona päivänä teki, ei ollut pienitäkään pilailua. Päin vastoin hän havahtui olevansa kasvokkain sellaisen kanssa, mikä ravisteli hänen sisintään. Siksi hän kysyi: "Mikä on totuus?" Kysymykseen saattoi sisältyä paljonkin kyynisyyttä siihen nähden, millainen tämä maailma on.

"Puhut totuudesta. Mikä se oikein on?" Ei niin, että Pilatus olisi kieltänyt totuuden olemassaolon, vaan hän tarkoitti pikemminkin:

"Jos se on valtakuntasi olemus, Sinulla ei juuri ole mahdollisuuksia saada sitä voimaan sellaisessa maailmassa kuin omamme."

Miksi sinäkin pakenet helposti totuutta itsestäsi, mutta pengot sitä esiin toisista ihmisistä? Miten sinä selviät tämän maailman keskellä, joka elää valheen vallassa? Oletko kokenut sen vapauden, jonka Jeesus antaa tuomalla sinut totuuteen?

Jeesus vai Barabbas 18:38b-40

Pilatus meni taas ulos. Johannes tiivistää tapahtuman siitä, mitä muut evankelistat, mutta kertoo sen, mikä on tarpeen kokonaisuuden ymmärtämisen kannalta. Ulkona Pilatus antoi virallisen ilmoituksen siitä, että hän vapauttaa Vangin. Virallisena Rooman tuomioistuimen tuomarina hän julkisti: Syytön.

"Minä en löydä hänessä mitään syytä."

Näin hän ilmaisi, että hän tulisi päästämään Jeesuksen vapaaksi. Mutta ilmeisellä tavalla ylipapit ja kansan johtajat olivat varautuneet tähän mahdollisuuteen. He huusivat: *"Älä häntä, vaan päästä Barabbas!"*

Muut evankelistat kertovat, että Pilatuksella oli tapana pääsiäisjuhlien aikana vapauttaa joku juutalainen vanki, jonka **he** halusivat vapaaksi. Mutta tällä kertaa hän tarkoituksella rajoitti heidän valinnanvapautensa Jeesukseen ja Barabbakseen. Pilatuksen laskelma petti, kun he huusivat Barabbaksen vapautusta.

Tunnetko Barabbaksen sovitusopin? Sinä olet Barabbas, mutta Jeesus ottaa sinun paikkasi Golgatan ristillä?

Jeesuksen ruoskinta 19:1-3

Tapahtumat palasivat Praetoriumin sisälle. Joudumme seuraamaan kauhistuttavaa vääryyttä ja pahuutta. Tuomari oli julistanut Jeesuksen syyttömäksi, ehdottanut, että Hänet päästettäisiin vapaaksi, mutta kun kansa valitsi Barabbaksen, hän teki raukka-

maisena tempun. Hän vei Jeesuksen takaisin sisälle ja luovutti Hänet ruoskittavaksi. Laki edellytti, että hän seiso paikalla ruoskinnan ajan.

Mistä oli oikein kysymys? Epäilemättä Pilatus yritti tehdä kompromissin ulkona raivoavan väkijoukon kanssa. Hän toivoi, että kansa tyytyisi siihen ja hän voisi sitten päästää Jeesuksen vapaaksi. Siksi hän teki sellaista, mikä oli mitä suurimmassa määrin laitonta. Hän antoi itse syyttömäksi julistamansa Vangin ruoskittavaksi.

Mihin kompromissit totuuden kohdalla ovat johtaneet sinun elämässäsi?

Toisen ja kolmannen kerran: syytön 19:4-7

Jälleen siirryttiin ulos. Pilatus tuli ensin ja lausui toistamiseen tuomin:

"Minä tuon hänet ulos teille tietääksenne, etten löydä hänessä mitään syytä."

Sitten Jeesus tuotiin esiin:

"Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään."

Sitten Pilatus sanoo kansanjoukolle:

"Katsokaa, [tässä se] ihminen [on]!"

Pilatus oli raa'asti rikkonut lakia ruoskiessaan Jeesuksen, mutta hän elätti edelleen toivetta, että Jeesuksen ruoskittu, piikkikruunuinen ja verta vuotava hahmo olisi herättänyt kansan säälintunteen. Hän toi Jeesuksen heidän eteensä ilmoittaen toistamiseen, että Hän oli syytön. Sanoihin *"Katsokaa, ihminen!"* sisältyi hänen yrityksensä saada kansan sydäimestä esiin inhimillisiä tunteita.

Sanat sisältävät sellaisen syvän totuuden, josta Pilatuksella ei vielä ollut aavistustakaan: "Jumalan Poika oli todellinen ihminen, joka ihmiskunnan synnittömänä edustajana oli kulkemassa ihmisen syntien sovituksen tiellä."

Ainoa täydellinen ihmisyys loisti Jeesuksen runnellussa olemuksessa. Mutta sydämensä synnille ja valheelle myyneet ihmiset eivät nähneet Hänessä mitään muuta kuin vihansa kohteen, vihollisen, josta piti päästä heti eroon. Kansa ratkesi huutamaan:

"Nähdessään hänet ylipapit ja palvelijat huusivat: 'Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!'"

Millaisissa tilanteissa sinä olisit halunnut, että Jeesus olisi poissa tai kuollut sinun elämästäsi?

Pilatus sanoi heille:

"Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä."

Jälleen Pilatus kieltäytyi tuomitsemasta Jeesusta kuolemaan. Hän määräsi heidät itsensä tekemään sen tietäen täysin hyvin, etteivät he voisi sitä tehdä. Hän pilkkasi yli-pappeja ja kansaa. Pilatus kuvitteli jo ehkä selvinneensä tilanteesta. Mutta heti he sanoivat jotain muuta:

"Meillä on laki, ja sen mukaan hänen on kuoltava, koska hän on väittänyt olevansa Jumalan Poika."

Tunnustatko sinä Jeesuksen Jumalan Pojaksi, Jumalaksi, joka tuli ihmiseksi voidakseen sovitaa sinun syntisi Golgatan ristinkuolemallaan?

Lopultakin he kertoivat totuuden. Jeesus oli väittänyt olevansa Jumalan Poika ja juuri tämä oli kaiken aikaa ollut heidän kiistansa Jeesuksen kanssa. Mutta Pilatuksen edessä he nostivat asian esiin vasta tässä vaiheessa. Nyt kun he olivat joutumaisillaan epätoivoon, he kertoivat tälle pakanalliselle roomalaiselle - jota he eivät kunnioittaneet, mutta jonka he tarvitsivat omalle puolelleen saadakseen Hänen kuolemantu-

mionsa toimeenpannuksi - varsinaisen syyn vihaansa tätä Miestä kohtaan. Hän oli väittänyt olevansa Jumalan Poika.

Veto oli älykäs ja se teki vaikutuksen. Pilatus joutui syvenevän pelon valtaan. Hänen pelkoonsa siitä, että Jerusalemin juhlien aikana tilanne ajautuisi väkivaltaiseksi syveni, sillä hän tiesi, millaisia juutalaiset tarvittaessa olivat uskonnollisessa fanaattisuudessaan. Pilatuksen pelkoon sekoittui myös ehkä pakanallista taikauskoista pelkoa ja sitä syyllisyyttä, mitä hän ehkä tunsikin, koska oli tajunnut Jeesuksen sanoista jotain totuuden luonteesta, mutta oli kuitenkin lähtenyt sitä totuutta polkemaan jalkoihinsa.

Pilatus, Sinä olet syyllinen 19:8-11

Tapahtumapaikka siirtyy jälleen sisätiloihin.

"Kuullessaan tämän Pilatus pelkäsi vielä enemmän."

Hän meni takaisin palatsiin, käski tuoda Jeesuksen luokseen ja kysyi:

"Mistä sinä olet?"

On kuin hän olisi tarkoittanut:

"Mitä nuo miehet oikein tarkoittavat nimittäessään Sinua Jumalan Pojaksi?" Pilatus oli sisäisen myllerryksen kourissa.

On erittäin merkittävää, että *"Jeesus ei vastannut hänelle."*

Miksi Jeesus ei vastannut kysymykseen? Siksi, että kysymykseen vastaaminen ei olisi vastannut Pilatuksen varsinaiseen ongelmaan, joka oli hänen pelkonsa, joka nousi juutalaisten julistuksesta. Jos olet kasvokkain totuuden edessä, mutta pelkää valheen vallassa olevia ihmisiä, totuudella ei voi olla sinulle paljoa sanottavaa. Totuuteen taipuminen on tie vapauteen valheellisista peloista.

Pelkäätkö sinä Jeesuksen kohtaamista? Jos, niin miksi? Mikä on sinun todellinen ongelmiasi?

Pilatus sanoi Jeesukselle:

"Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta päästää sinut ja minulla on valta ristiinnaulita sinut?"

Inhimillisellä tasolla Pilatus puhui totta. Papit ja kansa valehtelivat, mutta Pilatus puhui totta. Hänelle oli todellakin uskottu valta päättää ihmisten elämästä ja kuolemasta. Nyt Jeesus alkoi puhua:

"Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi suurempi syyllinen on se, joka jätti minut sinun käsiisi."

Jeesus paljasti Pilatukselle sellaisen valtaistuimen, joka ylittää kaikkien keisarien ja kaiken inhimillisen vallan. Kaikki valta on viime kädessä Jumalalla. Maallisilla vallanpitäjillä voi olla valtaa vain sen verran, kuin Jumala sitä heille uskoo. Samalla Jeesus osoitti Pilatuksen syylliseksi, koska hän rikkoi oikeutta vastaan. Samalla Hän kertoi kuitenkin, että Kaifaan synty oli suurempi Jumalan silmissä, koska hän rikkoi hengellistä todellisuutta vastaan eikä vain oikeutta vastaan.

Tuomio 19:12-16

Viimeisessä osassa olemme jälleen ulkona.

"Tämän johdosta Pilatus koetti päästää hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat: 'Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan.'"

Tällä lauseellaan juutalaisten ylipappien suulla juutalainen kansa ilmaisi lopullisen taipumisensa keisarin vallan alle samalla, kun he hylkäsivät synnyinlahjana saamansa hengellisen perinnön. He taivuttivat niskansa Rooman ikeeseen saadakseen Jeesuksen tapetuksi.

"Kuillessaan nämä sanat Pilatus antoi viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostron, hebreaksi Gabbata. Silloin oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin 6. tunti."

Oli "varhainen aamu" ehkä ennen klo 6, kun Jeesus vietiin Pilatuksen eteen. Johannes seurasi tässä roomalaista ajanlaskua, jossa vuorokausi laskettiin puoliyöstä, ja 6. tunti oli noin klo 6 aamulla. Markus kertoo ristiinnaulitsemisen tapahtuneen 3. tunnilla. Hän lasi päivän tunnit juutalaisen tapaan auringonnoususta, ja siinä 3. tunti oli noin klo 9 aamulla.

Pilatus asettui viralliselle tuomarinistuimelle julistaakseen lopullisen tuomion. Vielä yhden yrityksen hän teki Jeesuksen vapauttamiseksi:

"Tässä on teidän kuninkaanne!"

He huusivat:

"Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!"

Vielä kerran hän yritti epätoivoisen ivan vallassa:

"Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?"

Pappien viimeinen sana kuului:

"Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari."

"Silloin Pilatus luovutti Jeesuksen heille ja antoi hänet ristiinnaulittavaksi."

Mitä sinä teet, kun Herran totuus vaatii sinua toimimaan oikein, mutta pelkääät asemasi menettämistä?

Esimerkki

Kanebo yhtymän lääketieteellisuuden pääjohtajana eläkkeelle jäänyt Yasuto Mitani on tätä nykyä suosittu luennoitsija ja esitelmöitsijä Japanin kristillisissä kirkoissa ja liikemiesten seminaareissa. Hän kiertää eri puolella Japania ja myös ulkomailla yhdessä vaimonsa Kimikon kanssa. Tämä huippuliikemies luonnehtii omaa taivaltaan todistuskirjansa nimellä "Häviöön tuomitun voittoisa elämä". Nimen taustalla on se, että virkauransa aikana hänet kolmeen eri otteeseen alennettiin ja siirrettiin vähäarvoisiin tehtäviin Kanebo konsernin sisällä. Yksikin alennus yleensä riittää katkeroittamaan ja tuhoamaan ihmisen voimakkaasti hierarkkisissa yhtiöissä, joissa työntekijät kilpailevat keskenään edetäkseen ja menestyäkseen urallaan.

Ensimmäinen alennus kohtasi Mitania hänestä riippumattomista syistä, kun konsernin pääjohtaja vaihtui ja hän erotti edeltäjänsä suunnitteluryhmän ja korvasi sen omilla miehillään. Tässä vaiheessa Mitani ei itse vielä ollut kristitty – kylläkin etsivällä paikalla, mutta hänen vaimonsa oli pian heidän avioitumisensa jälkeen tullut uskoon. Alennus merkitsi Mitanille siirtoa Kobesta Japanin meren rannan tehtaalle. Siellä hänelle kyllä maksettiin normaalia palkkaa, mutta ei osoitettu mitään työtehtäviä. (Se on tyypillinen japanilaisen firman tapa savustaa ihminen eroamaan omaehtoisesti.) Mutta Mitani ei antanut periksi, vaan ryhtyi rakentamaan ihmissuhteita ja sai sinnikkäästi läpi tehtaalla uudistusohjelman, joka huomattiin johdossa ja hän pääsi etenevään urallaan. Tuona ajankohtana Mitani löysi myös henkilökohtaisen uskon Jeesukseen.

Mitani toimi henkilöstöpäällikkönä uskoon tullessaan. Henkilöstöpäällikön tehtäviin kuului vastata kerran kuukaudessa pidettävistä shinto -seremoniasta tehtaan temppeleillä, niin kuin yhtä tänä päivänä monissa japanilaisissa yrityksissä. Uskoon tultuaan Mitani pyysi vapautuksen tästä tehtävästä. Asia kantautui pääkonttoriin ja hänet kutsuttiin puhutteluun. Kysymys kuului: "Kumman haluat pitää uskosi vai urasi Kanebo yhtiössä?" Vähääkään epäroimättä Mitani vastasi: "Valitsen uskoni!" Sillä kertaa asia ei johtanut muihin seurauksiin.

Mitani sai siirron yhtiön tekstiilituotannosta voimakkaasti kasvaneeseen ehostusvälinetuotantoon, kun Japani muun maailman kanssa törmäsi öljykriisiin ja Kanebokin joutui taloudelliseen ahdinkoon. Eräänä päivänä Mitanin esimies toi hänen eteensä paperin ja pyysi häntä lyömään siihen leimansa eli hyväksymään sen. Mitani vastasi: ”En voi tehdä sitä.” Kristittyinä hän ei voinut suostua hämäräperäiseen toimintaan.

Viikkoa myöhemmin hän sai siirron pääyhtiöstä konkurssin partaalla olevaan Kanebon lääketuotannon tytäryhtiöön. Yhtiön tilaa kuvasti hyvin se, että kun silloin jo kuusihenkinen perhe joutui muuttamaan Tokion alueelle, he päättivät ostaa tontin rakentaakseen sille omakotitalon. Rakentamiseen tarvittavaa lainaa hän kävi kyselemässä paikallisesta pankista esittäytyen Kanebon lääkeyrityksen johtoryhmän jäsenenä. Vastaus oli yksi kantaan: ”Sen yrityksen työntekijöille emme voi myöntää lainoja, koska yritys voi milloin tahansa kaatua.”

Mitani rukoili viisautta ja ryhtyi voimakkaasti ajamaan markkinointiuudistusta. Hän sai valettua työntekijöille uutta uskoa ja eräs uusi lääkeaine saatiin markkinoille tavalla, joka nosti yhtiön nopeasti jaloilleen. Kuvaavaa on se, että kun sisäisesti mädäntynyt Kanebo konserni ajautui lopulta konkurssiin Mitanin jo eläkkeelle siirryttyä ja sen tuottavat osat myytiin kilpailijoille, Mitanin johtama tytäryhtiö oli edelleen teräskunnossa.

Joka kerta kun Mitani joutui alennusten ja erottamisuhan alaiseksi, hänellä oli syvä rauha Herralta. Hän ajatteli, että jos hän saa potkut, hän siirtyy evankeliumin kokotoimiseksi julistajaksi yhdessä vaimoni kanssa. Hänen vaimonsa Kimiko oli pian uskoon tulonsa jälkeen alkanut pitää kotikokouksia ja toimi halki vuosien evankelistana samalla kasvattaen lapsiaan ja tukien miestänsä. Kun Mitani jäi eläkkeelle, hän aloitti opiskelun tokiolaisessa Raamattukoulussa. Opintojen jälkeen kuuluisat pastorit Kooji Honda ja Akira Hattori siunasivat pariskunnan kokotoimiseen evankelioimistyöhön.

Mitani on antanut myös liikemiehen lahjansa evankeliumin palvelukseen siten, että hän on terävästi arvioinut Japanin kristillisten kirkkojen nykytilaa ja esittänyt monia merkittäviä keinoja uudistusten ja evankeliumin etenemisen vauhdittamiseksi maassa.

Yasuto Mitani syntyi vuonna 1929 Hiroshiman läänin Fukuyamassa. Hänen vuotta myöhemmin syntynyt vaimonsa Kimiko on myös kotoisin samasta kaupungista. He tutustuivat toisiinsa 19 iässä ja seurustelivat 5 vuotta ja avioituivat, kun Yasuto oli valmistunut Tokion Keio yliopistosta ja aloittanut työt Kanebo yhtiössä. Vaikka molempien kotien tausta oli buddhalainen, Kimiko oli pienestä pitäen tajunnut, että on Luoja Jumala. Hänellä oli syvä kaipaus päästä tuntemaan Hänet. Siksi hän oli asettanut tavoitteekseen löytää sellainen aviopuoliso, joka haluaisi myös löytää totuuden.

Syvästi rakastuneena ja kodin juuri perustaneena eräänä aamuna, kun hän oli lähettänyt miehensä töihin, hänen silmistään alkoi valua kyneleitä valtoimenaan. Hän tajusi silloin, että vaikka sielun ja ruumiin puolesta hän oli onnensa kukkuloilla, hänen henkensä janosi syvässä tyhjyyden tunteessa. Hänen kaipauksensa Jumalan puoleen ei ollut saanut tyydytystä. Juuri silloin eräs saman yhtiön palveluksessa olleen miehen kristitty rouva pyysi häntä kotikokoukseen. Vaikka Kimikolla olikin ennakoasenteita kristinuskoa kohtaan, hän meni mukaan. Jo muutaman kokouksen jälkeen hän tajusi, että Jeesus kykenee täyttämään hänen sydämensä kaipuun. Hän alkoi käydä kirkossa ja pian hänet kastettiin. Ei kestänyt pitkään, kun kotikokouksia alettiin pitää myös Mitaneilla.

Yasuto ei kuitenkaan tässä vaiheessa ollut erityisen kiinnostunut kristinuskosta. Mieluummin hän kävi sunnuntaisin meren rannalla kalassa tai kiipeämässä Rokkoo vuorella. Kun lapsia syntyi ja Kimiko kävi heidän kanssaan kirkossa, Yasuto katsoi velvollisuudekseen kuljettaa heitä autolla kirkolle asti. Niin hän pikku hiljaa alkoi itsekkin käydä kirkossa. Kun Kimiko alkoi

pitää kokouksia myös sunnuntaisin ja niissä tuli ihmisiä uskoon yksi toisensa jälkeen, Yasuto rupesi toimimaan kokouksissa juontajana, vaikka ei ollutkaan itse vielä sisällä Jumalan valtakunnassa. Tätä etsintävaihetta kesti varsin pitkään, kunnes eteen tuli muutto Japanin meren puoleisen tehtaan asuntoihin. Sielläkin Kimiko alkoi pitää kotikokouksia.

Eräänä päivänä Yasuton toimiessa henkilöstöpäällikkönä tehtaan asunnoissa tuli ongelmaksi se, että muuan uususkonto levittäytyi aggressiivisesti ja piti myös Kanebon asunnoissa kokouksiaan. Henkilöstöpäällikön ominaisuudessa Yasuto antoi kirjallisen määräyksen, että uskonnollinen toiminta tehtaan asunnoissa kielletään. Vähän myöhemmin Yasuto kutsuttiin puhutteluun: ”Miten on mahdollista, että henkilöstöpäällikön omassa kodissa pidetään edelleen uskonnollisia tilaisuuksia vastoin hänen omaa kieltöään?” Juuri silloin Kimiko oli pitämässä evankelioimiskokousta omien sukulaistensa luona Fukuyamassa. Yasuto joutui sielussaan syvään kriisiin. Hän joutui ottamaan lopullisen kannan joko Jeesuksen puolesta tai Häntä vastaan. Hän huusi tuskassaan Herran puoleen ja sai sydämeensä rauhan. Hän sai armon lähteä Herran seuraan. Kun Kimiko palasi kotiin, hän kohtasi muuttuneen miehen. Mutta ennen tätä tapahtumaa hän oli aloittanut uskovien ystäviensä kanssa rukoustaistelun, jotta Yasuto löytäisi pelastuksen.

Tänä päivänä Mitanien neljästä lapsesta yksi on pastori, yksi pastorin vaimo ja kaksi toimii liikemaailmassa todistavina kristittyinä. Heidän kotikokouksensa laajenivat kirkoksi, jonka pastorina toimii heidän poikansa. Myös molempien sukulaisista moni on löytänyt Jeesuksen Vapahtajakseen. Taustalla on molempien yhteinen luja päätös: ”Tuli mitä tuli, me haluamme asettaa Herran ensimmäiseksi elämässämme.”

Entä Sinä?

Haluatko Sinä asettaa Jeesuksen ensimmäiseksi elämässäsi? Saako Hänen totuutensa ja armonsa hallita Sinua. Hän antoi itsensä tuomittavaksi, ettei Sinun tarvitsisi joutua tuomittavaksi synneistäsi. Hän kantoi koko syyllisyytesi. Annatko Hänen totuutensa tunkeutua sydämeesi niin, että polvistut Hänen edessään tunnustamaan koko totuuden itsestäsi ja pyydät armoa ja anteeksiantamusta Hänen uhrikuolemaansa vedoten. Jos teet sen, Herra pääsee hallitsemaan Sinua totuudellaan ja armollaan.

Mutta muista, että Hän on kuningas senkin jälkeen, kun hylkää Hänet niin kuin Pilatus. Lopulta joudut kuitenkin Hänen totuutensa tutkittavaksi, mutta viimeisellä tuomiolla ei ole tarjolla enää armoa. Siksi tänään on pelastuksen ja armon päivä.